

00:00:00,220 --> 00:00:11,020 [Speaker 0]

Ga er op uit, ontdek de wereld en ga ervoor. Laat zien dat je er bent. Laat zien dat je bestaat.

00:00:11,080 --> 00:00:40,060 [Speaker 0]

Hoi, mijn naam is Servé Jaminon en ik ben 33 jaar jong. Ik ben links verlamd en ik loop wat moeilijker. En dat komt omdat ze op mijn zestiende er achter zijn gekomen dat ik hersenen heb, want ik heb een hersenbloeding gehad op mijn zestiende. In het begin echt verschrikkelijk moeilijk te accepteren vond ik heel lastig, want ik raakte ook al mijn vrienden kwijt. Mijn werk, mijn hobby's. Tja, ik wist niet meer wat ik zelf wel wou of wel kon.

00:00:40,060 --> 00:01:39,980 [Speaker 0]

En dat was heel moeilijk voor mij. Ik was toen ook heel onzeker en heel bang en angstig aangelegd. Ik moest opnieuw leren eten, praten, drinken, wassen, lopen, plassen, poepen, aankleden. Ik was gewoon letterlijk een baby van 1 meter 80 in zestien jaar. Ze dachten dat ik in een elektrische rolstoel zou komen te zitten. 'Ja' kon knikken, nee kon knikken en that's it. Maar dankzij mijn eigen doorzettingsvermogen ben ik een heel stuk verder gekomen dan dat. Ik woon op mezelf. Ik rij auto. Ik werk in een gedetacheerd bedrijf waar ik gezien word als mens. En dat is heel veel waard. In het verleden werd ik juist keihard geïntimideerd en getraumatiseerd en de grond ingestampt door professionals die alleen maar naar onmogelijkheden keken en dachten. Ze hebben me juist laten zien dat ik ook besta en dat ik er ook mag zijn, ondanks dat ik een handicap heb.

00:01:43,560 --> 00:02:43,500 [Speaker 0]

Nou kijk, ik krijg heel vaak de vooroordelen van mensen die zien dat ik lichamelijk iets heb. En denken ze ook dat ik geestelijk dom ben of niks kan. Terwijl ik genoeg kan als ik de mogelijkheden krijg en de kansen krijg. Kijk, ik kan alles. Ik kan net zo goed bier drinken en feesten. Want ik ga ook ieder jaar naar Pinkpop. Op de camping drie dagen. Dan drinken we ook twee biertjes. De eerste en de laatste. Nou enne in de loop der jaren kom je ieder jaar dezelfde mensen tegen op het Pinkpop terrein. En we noemen onszelf de 'G-pinkies': Gehandicapte Pink Poppers. We hebben ook een groepsappje. Het is het hele jaar door stil tot de kaartverkoop en tot twee weken voor Pinkpop. Voor mij zijn overwinningen echt dat ik gewoon geheel zelfstandig ben gaan wonen. Maar vooral ook dat ik mijn autorijbewijs heb kunnen halen. Ja, nou, ik ben iemand. Ik ben straight to the point, zeggen mensen altijd. Dat vindt niet iedereen prettig of fijn.

00:02:43,500 --> 00:03:06,820 [Speaker 0]

Nee, mijn leven vooral niet te serieus. En waarom niet? Je overleeft het toch niet! Iedereen gaat een keer. En in plaats van in een hoekje te gaan zitten zielig gaan zitten huilen: ga eropuit, ontdek de wereld en ga ervoor. Laat zien dat je er bent. Laat zien dat je bestaat.

00:03:06,820 --> 00:03:25,800 [Speaker 0]

Ja, ik ben ook iemand die heel goed kan dichten en rijmen zonder te slijmen. Ik kan zo uit het niets kan ik een gedichtje maken als mensen dat willen. Onlangs was voor mij zestien jaar geleden en daar heb ik ook een gedichtje over geschreven en dat wil ik ook even bijdragen.

00:03:25,800 --> 00:04:25,400 [Speaker 0]

Dankbaarheid, dankbaarheid is voor de één groot, de ander klein. Loop door het bos en bekijk de natuur. Zij geven heel, heel veel en krijgen niks. Wees er zuinig op. Het is geen levende pop. De ene boom geeft de andere een schop. Ze ademen. Geven zo zuurstof. De bladeren zwaaien om ons heen. Zie de bloemen groeien en strooien. Ze hebben geduld. Het gaat niet zo snel. Dat komt zeker nog wel. Wees dankbaar voor het kleinste gebaar. Kijk naar de natuur. Sta even stil en geef een wilde gil.